

AMURG

STOMFF ANDREI AUREL

AMURG

Departă, între dealuri amurgește
Și valuri de aramă clocotindă
Au inundat pădurea adormindă
Cu freamăt molcom care strălucește.

Apolo-și joacă degetele fine
Pe strune de văzduh înmiresmat.
În metru antic, moale-leganat,
Se duce ziua iară noaptea vine.

Privighetori au adormit cu toate
Și izvorașul șopotește bland.
Va adormi și el curând - curând,
Vegheat de ale nopții nestemate.

Doar eu și luna ascultăm tăcerea
Nerăbdători să te-auzim când vii.
Pe lac aleargă umbre fumurii
Și oglinda lui mângâie adierea.

Aș vrea să mângâi părul tău molatec.
Să te sărut și să te strâng la piept.
De mii de ani îmi pare că te-aștept,
În marea nopții, veșnic singuratic.

Aș vrea să-ți simt pe pieptul meu căpșorul
Și mâna ta să mă mângâie blandă.
Să fii a mea și gura ta arzândă
Să îmi aline dragostea și dorul.

Mă prinde noaptea-n brațe și dansez
Un vals ciudat cu stele căzătoare.
Cât te iubesc, neprețuită floare!
Curând am să adorm să te visez.